

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118320303
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118320303.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35697270, zastúpenej Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35855673, proti žalovanému: U. F., nar. XX. Q. XXXX, X. XXX/XX, V., o 474,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 8. októbra 2019, č. k. 19Csp/221/2018-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie 203,42 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 6. marca 2017 do zaplatenia (III.), v časti o určenie neprijateľnej podmienky (I.) a v časti náhrady trov konania (IV.) **r u š í a v e c v r a c i a n a** ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že ustanovenie v znení „ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo“, obsiahnuté v čl. 2 ods. 2.5 písm. a) listín s názvom „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb“, podpísaných žalobkyňou a žalovaným 28. augusta 2015 a 29. októbra 2015, je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 271,12 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 6. marca 2017 do zaplatenia (II.) a v zostávajúcej časti žalobu o zaplatenie 203,42 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 6. marca 2017 do zaplatenia zamietol (III.). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,26% (IV.). Rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 8 a § 5 ods. 7, § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 5 ods. 1, 4, § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 3, 4 písm. k), § 545a, § 53 ods. 1 § 517 ods. 1, 2, § 565, § 588 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 297 písm. b) CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že v posudzovanej veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a keďže skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania. Strany konania uzatvorili zmluvu o pripojení dňa 15. novembra 2008 a dňa 21. júla 2009 ďalšiu zmluvu o pripojení, dňa 29. októbra 2015 uzavreli strany konania zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ku ktorým uzavreli strany konania aj dodatok dňa 28. augusta 2015 k prvej zmluve a dňa 29. októbra 2015 k tretej zmluve. Predmetnými zmluvami sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému elektronické komunikačné služby a predať zariadenia za dohodnutých podmienok. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť cenu služieb, ako aj kúpnu cenu zariadení. Žalobkyňa si

žalobou uplatňovala cenu dodaných služieb vo výške 206,12 eur, ktoré žalovaný nezaplatil a preto žaloba v tejto časti bola dôvodná. Na základe dodatkov k zmluvám žalobkyňa predala žalovanému zariadenia, za ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatiť kúpnu cenu a v tejto časti šlo teda o kúpnu zmluvu, ktorá bola v prípade tretej zmluvy modifikovaná samostatnou dohodou o splátkach. Žalovaný prestal splácať splátky zariadenia riadne a včas, preto sa dostal do omeškania so zaplatením splátok v hodnote 15 eur. V dôsledku toho sa stal splatným aj zostatok dlhu 50 eur, tvorený zostatkom kúpnej ceny. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi 206,12 eur (cena služieb) a 65 eur (kúpna cena zariadenia), spolu 271,12 eur, spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 6.3.2017 do zaplatenia. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 203,42 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania označil súd prvej inštancie nárok žalobkyne za nedôvodný. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmlúv uzavretých medzi stranami konania súd prvej inštancie sa zaoberal tým, či žalobcom uplatňované zmluvné pokuty, v zmysle dodatkov k zmluvám, nespôsobujú značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami, teda či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky. Konštatoval, že žalobkyňa predovšetkým nepreukázala, že zmluvy a dodatky uzatvárala so žalovaným individuálne. Ustanovenie čl. 2 ods. 2.5 bolo obsiahnuté v texte dodatkov, ktorý je vopred pripravený ako vzor a do ktorého sa dopĺňajú identifikačné údaje a podrobnejšia špecifikácia predmetu zmluvy. Pri posudzovaní zmluvnej pokuty by súd mal prihliadať aj na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, prípadne na okolnosti súvisiace s náhradou škody. Pokiaľ by zmluvná pokuta nebola primeraná, namiesto jej zníženia by takýto nárok vôbec nebolo možné priznať. Súd prvej inštancie poukázal na ustálenú súdnu prax, keď odstupňovanie zmluvnej pokuty podľa rozsahu a intenzity porušenia povinností je v rámci spotrebiteľských vzťahov dôležité, preto treba rozlišovať situácie, kedy a za akých podmienok, v akom rozsahu, dôjde k neplneniu povinnosti spotrebiteľa (s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10). V dotknutých ustanoveniach sa nezohľadňovala dĺžka omeškania, ako ani výška dlhu, tiež dôsledky porušenia pre žalobkyňu. Omeškaním s plnením peňažných záväzkov nedochádza k automatickému zániku zmluvy. Nárok na zmluvnú pokutu by takto vznikol aj v prípade krátkodobého omeškania s akoukoľvek minimálnou sumou (na podporu svojej argumentácie súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/284/2016). Pokiaľ spotrebiteľ poruší svoje peňažné záväzky na počiatku zmluvného vzťahu, hoci aj v nepatrnom rozsahu, bude daná povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v plnej výške. Mechanický výpočet zmluvnej pokuty tak závisí len od objektívnej právnej skutočnosti plynutia času a nezohľadňuje okolnosti konkrétneho prípadu, čo je vždy spojené s rizikom, že výška zmluvnej pokuty bude neprimeraná zabezpečovanej povinnosti. Takto paušálne počítaná zmluvná pokuta predstavuje pre dodávateľa neprimerané zvýhodnenie vo vzťahu k spotrebiteľovi, čím sa narúša rovnováha, ktorú v spotrebiteľských vzťahoch vyžaduje § 53 ods. 1 O. z. Nie je potom rozhodujúce, že žalobkyňa si uplatňuje nižšiu zmluvnú pokutu. Dôležité je, že dotknuté ustanovenie umožňuje žiadať zmluvnú pokutu v neprimeranej výške (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/132/2018 a 25Co/61/2018). V zmysle § 53 ods. 4 písm. k) O. z. ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná (§ 53 ods. 5 O. z.) a preto bola žaloba o zaplatenie zmluvnej pokuty 203,42 eur spolu s úrokom z omeškania zamietnutá. Súd prvej inštancie potom podľa § 298 ods. 2 CSP vo výroku uviedol znenie neprijateľnej podmienky, ktorej existenciu zistil.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa v zamietajúcej časti vo veci samej (III.), v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky (I.) a v časti náhrady trov konania (IV.) navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe (uložením povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 203,42 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 6.3.2017 do zaplatenia). Odvolanie odôvodnila nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, znemožňujúcim strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ustanovenie § 297 veta druhá písm. b) CSP umožňuje súdu rozhodnúť vo veci samej bez nariadenia pojednávania, avšak len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Prvou je jednoduchosť právneho posúdenia veci. Táto podmienka spočíva v jednoduchosti, resp. jednoznačnosti posudzovanej veci, avšak v danom prípade splnená nebola (ktorá skutočnosť vyplýva aj z rôznorodého posudzovania podobných vecí súdmi SR). Ďalším kritériom je nespornosť tvrdení strán. Uvedené kritérium vychádza z predpokladu efektívneho uplatňovania inštitútu procesného útoku a obrany stranami sporu. V prípade, že sa žalovaný k žalobe nevyjadril, t.j. nevyužil prostriedky procesnej obrany a súd posúdil vec ako nespornú, mal vychádzať z nesporných tvrdení žalobkyne, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Malo byť preto nariadené súdne pojednávanie, keďže podmienky pre aplikáciu § 297 CSP neboli splnené. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené žalobkyňi, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces. Názor súdu prvej inštancie, že dojednanie o zmluvnej pokute v jednotlivých dodatkoch nemožno považovať za individuálne dojednané, neobstojí. Účastník, ktorý sa rozhodne využívať služby žalobkyne má možnosť výberu. Rozhodne či zvolí program s paušálom alebo kreditom, má možnosť nastaviť aj výšku mesačného paušálu a podobne, zvolí si telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu. Celý proces vzniku zmluvných vzťahov je založený na voľbe (slobodnej vôle) daného účastníka. Uvedené platí aj pre prípad žalovaného, ktorý uskutočnil individuálnu voľbu na základe slobodnej vôle a uzatvoril predmetné zmluvy a dodatok. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/35/2018 a Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/135/2018. Zmluvná pokuta predstavuje rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia s tým, že pokuta sa znižuje o pomernú časť za každý mesiac zmluvnej viazanosti, po ktorý žalovaný dodržal dohodnuté zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme a z dodatku vyplýva aj presný výpočet porušenia zmluvných povinností, za ktorých sa má pokuta uplatniť. Žalobkyňa namietala nevyhodnotenie zmluvnej pokuty súdom prvej inštancie s prihliadnutím na benefity získané podpísaním zmluvy a dodatku. Poskytovanie hodnotných telekomunikačných zariadení za výrazné akciové ceny je možné len za predpokladu, ak návratnosť týchto hodnôt sa zabezpečí pravidelným platením služieb počas stanovenej doby. Tým sa strata žalobkyne na cene telekomunikačného zariadenia, ukončením viazanosti, vykompenzuje. Zmluvnú pokutu je nutné posudzovať i z hľadiska zabezpečovacej, motivačnej, sankčnej a reparačnej funkcie s ohľadom na všetky relevantné okolnosti a vzájomne poskytnuté plnenia. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti plnil len do polovice dohodnutej doby viazanosti, následne faktúry neuhrádzal. Neuhradil ani jednu splátku za odpredané mobilné telefóny. Uvedené konanie žalobkyňa hodnotí ako špekulatívne a nečestné (získať hodnotné telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu a využívať služby, pokiaľ to bude možné, bez úmyslu uhrádzať faktúry). Takéto konanie žalovaného hrubo porušuje dobré mravy a poskytnutie právnej ochrany by predstavovalo zneužitie tohto právneho inštitútu (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/135/2018).

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie založil svoj procesný postup poukazom na ustanovenie § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, keďže v danej veci malo ísť o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, v dôsledku čoho rozhodol bez nariadenia pojednávania.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručil žalobu s prílohami a s poučením žalovanému, ktorý sa k žalobe nevyjadril, napriek výzve súdu prvej inštancie, že ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 167 ods. 2 CSP).

7. Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Ustanoveniami § 149 až § 154 CSP malo dôjsť k prehĺbeniu sporovosti konania, s cieľom prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a zhospodárneniu sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvanej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu, sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Uvedeným spôsobom je potrebné postupovať aj v spotrebiteľských sporoch, pri ktorých sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v zmysle § 296 CSP, t. j. § 153 a § 154 CSP (porov. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co 405/2017).

8. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

9. Formulácia ustanovenia § 297 písm. b) CSP korešponduje s formuláciou § 177 ods. 2 písm. a) CSP. Ich spoločnými znakmi sú jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a bagatelný cenový (ktorého výška je však rozdielna). Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariadovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán, týkajúce sa právneho posúdenia sporu.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že tvrdenia žalobkyne žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel (ostal pasívny), nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, preto zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nemalo oporu v zistenom skutkovom stave, založenom na základe prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany (§ 149 CSP).

11. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie takto zisteného skutkového stavu (CSP upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, teda v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa článku 2 CSP), vytvorí stranám procesný priestor na vyjadrenie sa v uvedenom smere, k čomu v posudzovanej veci nedošlo. Podľa § 181 ods. 2 CSP, súd informuje strany konania o rozsahu sporných a nesporných skutočnostiach a uvedie tiež svoje predbežné právne posúdenie veci. Postup súdu preto musí byť pre strany konania predvídateľný a transparentný.

12. Z koncepcie ustanovení § 177 ods. 2 písm. a) a § 297 písm. b) CSP vyplýva, že zákonodarca chcel zjednodušiť procesný postup súdu vo veciach, v ktorých žalobe vyhovie spravidla v celom rozsahu. Preto ak súd dospel k záveru, že tvrdený skutkový stav v danom štádiu konania, žalovaným nepopretý, nie je možné vziať za základ rozhodnutia, nemohol pristúpiť k vyhláseniu rozsudku bez nariadenia pojednávania.

13. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

14. S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s právom strany na spravodlivý proces. Odvolacia námietka žalobkyne v uvedenom smere bola preto dôvodná.

15. Medzi najzávažnejšie prípady odňatia možnosti konať pred súdom možno zaradiť situácie, keď súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania a neboli na to splnené podmienky (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/96/2010).

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd preto zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na závislosť prvého výroku napadnutého rozhodnutia od zamietavej časti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve), zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa týkalo aj výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu.

18. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť

skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvodením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti.

19. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie následku nesplnenia procesnej povinnosti (v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa čl. 2 CSP), svoj procesný postup zosúladi s ustanovením § 297 veta prvá CSP.

20. Pri vykonávaní dokazovania súd prvej inštancie, viazaný vyššie uvedený právnym názorom odvolacieho súdu, bude postupovať tak, aby umožnil stranám konania, v súlade s procesnými pravidlami podľa ustanovení CSP, preukázať ich tvrdenia a uplatňované nároky. Okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, bude aplikovať i zásadu predvídateľnosti postupu súdu, ako aj prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.). V prípade naplnenia zákonom stanovených podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 298 ods. 1 CSP, sa vo výroku rozsudku uvádza znenie zmluvnej podmienky tak, ako to bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve (alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou).

21. Podľa konštantnej judikatúry národných i nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán konania. Nebol preto daný dôvod zaoberať sa ďalšou odvolacou argumentáciou žalobkyne, nespôsobilou ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu, s prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

23. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu SR napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

24. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.